

રૂપાળા સસલા અને વનપરી

— જાગૃતિ રામાનુજ

રંગબેરંગી આકાશની નીચે તે વનપરીના મહેલમાં ઊભો હતો.

એક પરી સસલા પાસે આવીને બોલી, ‘તમારું સ્વાગત કરું છું. પરીરાણીની આજ્ઞા છે કે તમારા રહેવા અને જમવાની સગવડ કરવામાં આવે. મહેરબાની કરીને કહો તમો ભોજનમાં શું લેશો?’

સસલાએ કહ્યું, ‘થોડાંક ફળ અને ગાજરથી કામ ચાલશે. હા, તેના પછી જો તમે સૂવા માટેની કોઈ જગ્યા બતાવશો, તો બહુ જ સારું થશે. હું બહુ જ થાકી ગયો છું.’

‘ચોક્કસ, હમણાં જ બધી વ્યવસ્થા કરું છું.’ એમ કહીને પરી જતી રહી.

થોડકવારમાં જ એક થાળીમાં જુદી જુદી જાતના ભોજન લઈને કેટલીયે પરીઓ આવી. સસલાએ ભોજન કર્યું, અને પરીઓને બતાવેલા ઓરડામાં જઈને હીંચકા પર એવો સૂઈ ગયો કે સવારે જ ઊંઘ ઊડી. એક પરી તેના જાગવાની રાહ જોઈ રહી હતી. તે બોલી, ‘તમને પરીરાણીએ યાદ કર્યા છે.’

સસલો મનમાં બીતો બીતો વનપરીની સામે જઈને ઊભો રહ્યો. પરીએ કહ્યું, ‘સસલાભાઈ, આટલી બધી મુશ્કેલી વેઠીને તમે અમારા મહેલ સુધી આવ્યા છો, તેનાથી અમે બહુ જ ખુશ થયા છીએ. બોલો તમારે શું જોઈએ છે?’

સસલાએ કહ્યું, ‘પરીરાણી હું મારી આ ધીમી ચાલથી કંટાળી ગયો છું. એક તો આટલો કાળો છું

તેથી ખરાબ લાગું છું, અને બીજી મારી આવી ધીમી ચાલ. જો તમે મારા પર ખુશ થયા હો તો તમારી આ બે પાંખો મને આપી દો. જેથી હું પણ તમારી જેમ ઊડી શકું.’

વનપરીએ કહ્યું, ‘આ મારી પાંખો તમને ના અપાય. પરંતુ આજથી તારી અને તારા બચ્ચાઓની ચાલમાં ઊડવા જેટલી ઝડપ આવી જશે. વળી પાછા બધા રૂપાળા અને સુંદર પણ એટલા જ થઈ જશે.’ સસલો તો ખુશ થઈ ગયો. તેણે પરીને પ્રણામ કર્યા. તેણે પરીને પ્રણામ કર્યા. સસલો પરીની વિદાય લઈ પરીએ બતાવેલા રસ્તા પર છલાંગ મારતો મારતો ઘેર પહોંચી ગયો.

સસલી અને તેનાં બચ્ચાં સસલાને પાછો આવેલો જોઈને રાજી રાજી થઈ ગયા. હવે તેઓ બધા પરીએ કહ્યાં પ્રમાણે રૂપાળા થઈ ગયા. હવે તેઓ બધા પરીએ કહ્યા પ્રમાણે રૂપાળા થઈ ગયા હતા અને ઝડપથી ચાલી શકતા હતા એટલે ખૂબ જ ખુશ હતા.

